

Holnapy Dezső

1933-ban Budapesten született.

1956-ban a BME Építőmérnöki Karának, Híd és Szerkezetépítő szakán szerzett mérnöki.

1966-ban az ELTÉ-n matematikus diplomát.

1965-ben „A földkéreg töréseinek és gyűrődéseinek magyarázata a membránhéj-elmélet alapján” c. értekezésével műszaki doktori címet szerzett.

1972-ben pedig „Új numerikus módszer felületszerkezetek gépi számítására” címen kandidátusi fokozatot nyert el, a BMEn- habilitált.

Már egyetemi tanulmányai alatt demonstrátorként dolgozott a BME Ásvány- és Földtani Tanszékén.

1956-ban, végzés után mérnök a Heves-megyei Állami Építőipari Vállalatnál dolgozott.

1957-től 1963-ig statikus tervező a Bányászati Tervező Intézetben. Ezt követően nyugdíjba vonulásáig 50 éven át az informatika valamelyik ágát kutatta és oktatta.

1963-tól 1971-ig a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet Mérnöki Számítások Osztályának osztályvezetője,

1971-től 1978-ig az Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitelgépesítési Vállalat osztályvezetője,

1978-tól 1989-ig tudományos tanácsadó az Építéstudományi Intézetben.

1989-től 1995-ig BME Építőmérnöki Kar Informatikai Laboratórium vezetője, majd nyugdíjazásáig tudományos főmunkatársa, jelenleg eseti óraadó ugyanott, és a doktori-képzés két tárgyának rendszeres előadója.

1993-tól 2002-ig főiskolai tanárként, félállásban dolgozott a Gábor Dénes Főiskola Matematikai Tanszékén is.

Több mint 100 cikk, a Számítógépek az építőipari tervezésben című könyv, egy 5 részből álló jegyzetsorozat szerzője, társszerzője és szerkesztője, melyekből kb. 20 idegen nyelven, 4 pedig külföldön jelent meg.

Számos hazai szervezet (MTA, NJSZT, Magyar Hidrológiai Társaság), valamint megalakulása óta az európai statikusok mesterséges intelligenciával foglalkozó csoportjának tagja.

Az NJSZT 2011-ben életmű-díjban részesítette.

Budapest, 2014.